Uchwały na Sesję

2024 -01- 22

po korekcie

WPŁYNĘŁO
2024 -01- 22
BURMISTRZ MIASTA OTWOCKA

pkt 16

Projekt

z dnia 19 stycznia 2024 r.
Zatwierdzony przez .....

UCHWAŁA NR .....
RADY MIASTA OTWOCKA

z dnia ..... 2024 r.

w sprawie nadania nazwy rondu im. Marii Skłodowskiej-Curie

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 13 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2023 r. poz. 40 ze zm.) Rada Miasta Otwocka uchwala, co następuje:

§ 1. Rondu położonemu w Otwocku na części dz. ew. 9 z obr. 248, wykazanemu na załączniku graficznym stanowiącym integralną część uchwały, nadaje się nazwę im. Marii Skłodowskiej-Curie.

§ 2. Wykonanie uchwały powierza się Prezydentowi Miasta Otwocka.

§ 3. Uchwała wchodzi w życie po upływie 14 dni od ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym Województwa Mazowieckiego.

Maria Dowgielewicz
Radca prawny

Zastępca Naczelnika
Wydziału Nieruchomości
Grażyna Sabała

Inspektor
Sylwia Chudorlińska

Załącznik do uchwały Nr .....
Rady Miasta Otwocka
z dnia ..... 2024 r.

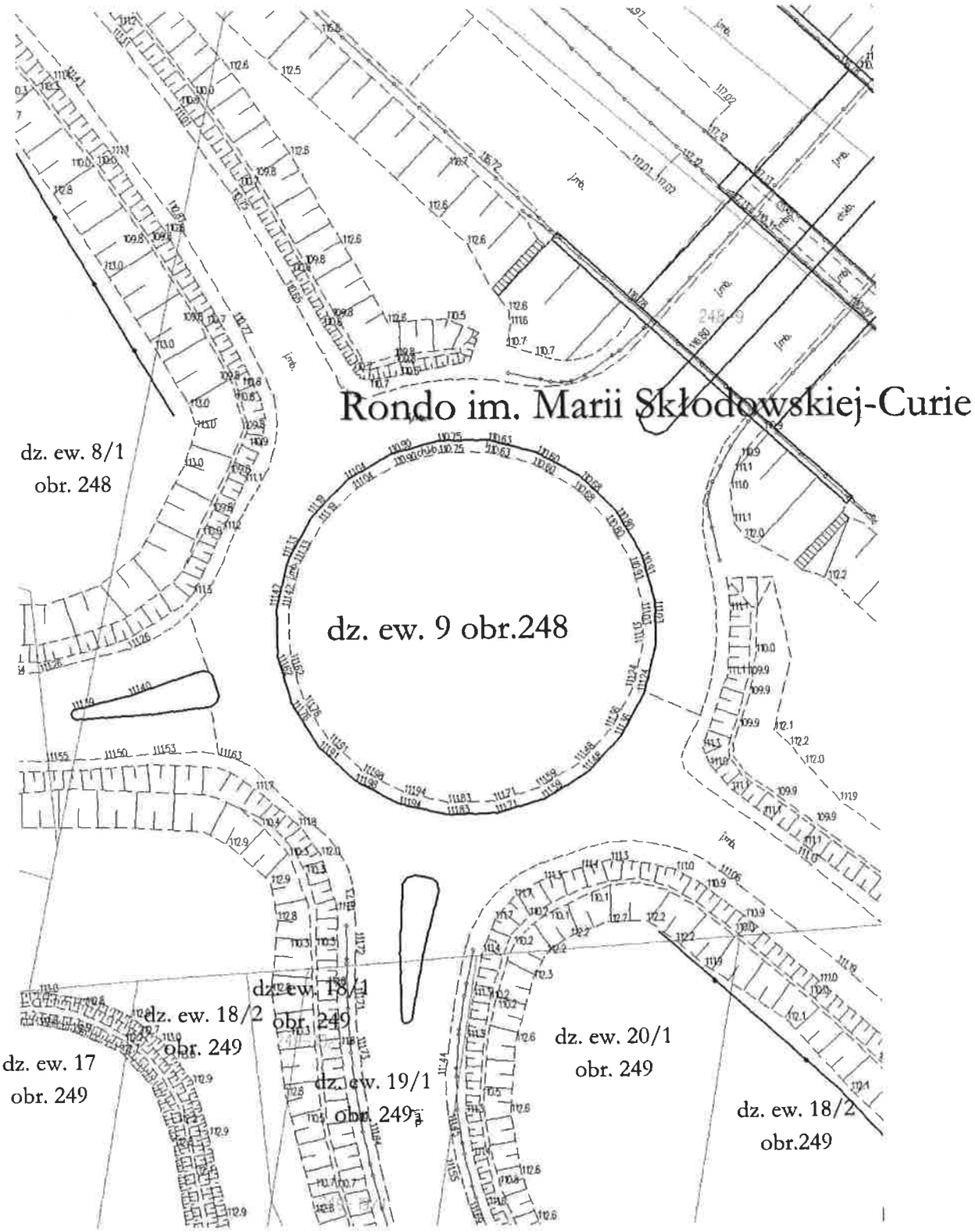

Uzasadnienie

Zgodnie z art. 18 ust. 2 pkt 13 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2023 r. poz. 40 ze zm.) rada miasta jest upoważniona do podejmowania uchwał w sprawach herbu gminy, nazw ulic, i placów będących drogami publicznymi lub nazw dróg wewnętrznych w rozumieniu ustawy z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych, a także wnoszenia pomników.

Maria Skłodowska-Curie to pierwsza noblistka i jedyna kobieta, która została wyróżniona tą nagrodą dwukrotnie. Urodziła się 7 listopada 1867 r. w Warszawie jako piąte dziecko Władysława i Bronisławy Skłodowskich.

Była najmłodszym dzieckiem rodziny nauczycielskiej. Już od najwcześniejszych lat przejawiała wysoką inteligencję, prawdopodobnie potrafiła czytać już w wieku 4 lat. Mając 10 lat rozpoczęła roczną edukacje w prywatnej pensji dla dziewcząt prowadzonej przez matkę. Następnie uczęszczała do III Gimnazjum Żeńskiego, które ukończyła w 1883 r. ze złotym medalem. Młoda Skłodowska poznawała nauki przyrodnicze w latach 1884-85 r. uczęszczając do nielegalnego „Latającego Uniwersytetu". Pracowała również jako guwernantka u właścicieli ziemskich w okolicy Płocka. Dalszą wiedzę z zakresu fizyki i chemii uzupełniała w pracowni naukowej Muzeum Przemysłu i Rolnictwa. W zaborze rosyjskim kobiety nie mogły studiować na uczelniach wyższych, dlatego Maria w 1891 r. wyjechała do Paryża, by kontynuować naukę na Sorbonie. Ukończyła dwa kierunki: w 1893 r. fizykę, rok później uzyskała dyplom z matematyki. Pracę doktorską z zakresu fizyki obroniła w 1903 r., tym samym, w którym dostała pierwszą Nagrodę Nobla.

Po ukończeniu studiów, Maria poznała swojego przyszłego męża, starszego o 8 lat Piotra Curie. Pracując w podobnych dziedzinach szybko znaleźli wspólny język, a 25 lipca 1895 r. wzięli ślub. Mieli dwie córki: Irenę (ur. w 1898 r.) - naukowca i noblistkę oraz Ewę (1904 r.) - działaczkę pokojową, pianistkę i późniejszą biografkę matki. Małżeństwo Marii i Piotra było bardzo udane, wspólnie pracowali i dokonywali odkryć z zakresu fizyki mimo początkowo skromnych możliwości sprzętowych.

Zainspirowana pracą Becquerela dotyczącą promieniotwórczości uranu, Skłodowska-Curie wraz z mężem rozpoczęła dalsze prace dotyczące tego pierwiastka. W trakcie doświadczeń dowiedli istnienie nowego pierwiastka promieniotwórczego, nazywając go polonem na cześć ojczyzny Marii. Jeszcze w tym samym roku (1898) odkryli drugi pierwiastek o podobnych właściwościach – rad. Maria Skłodowska-Curie przedstawiła swoje tezy w pracy doktorskiej. Za swoje osiągnięcia zostali odznaczeni licznymi nagrodami, w tym najważniejszą – Noblem z dziedziny fizyki za badania w dziedzinie promieniotwórczości. Maria kierowała laboratorium w katedrze fizyki prowadzonej przez Piotra, a po jego śmierci zajęła stanowisko męża. Została w związku z tym pierwszą kobietą – profesorem na Sorbonie. Była również członkiem rad naukowych, laureatem licznych nagród, a w 1912 r. założyła w Paryżu Instytut Radowy. Pracowała w nim aż do śmierci.

Jej dorobek naukowy pozwolił na rozwinięcie badań z onkologii, umożliwiając rozwój metod leczenie nowotworów. W trakcie I wojny światowej dzięki Marii na froncie używano przenośnych aparatów rentgenowskich, co znacząco poprawiło diagnostykę i ocaliło życie wielu żołnierzy.

W 1911 r. otrzymała drugą Nagrodę Nobla, tym razem z zakresu chemii, za odkrycie wcześniej wspomnianych pierwiastków.

Długie lata pracy nad promieniotwórczością nie pozostały bez wpływu na zdrowie Skłodowskiej-Curie. W 1934 r. jej samopoczucie pogorszyło się, co zostało początkowo zdiagnozowane jako gruźlica. W trakcie pobytu w sanatorium zdiagnozowano u niej anemię złośliwą oraz postępującą chorobę popromienną. W rezultacie rozwinęła się ostra białaczka. Maria zmarła 4 lipca 1934 r. i została pochowana obok męża w rodzinnym grobowcu. W 1995 r. ich ciała zostały przeniesione do Panteonu zasłużonych, gdzie Maria spoczywa jako pierwsza kobieta, nie będąca francuskiego pochodzenia.

Lokalizacja ronda upamiętniającego Marię Skłodowską-Curie nie bez powodu została wybrana na trasie do Centrum Badań Jądrowych w Świerku, gdzie nazwisko i osiągnięcia tak wybitnej Polki są wszystkim dobrze znane.

PREZYDENT
MIASTA OTWOCKA
dr inż. Jarosław To[illegible] Margiel